

VEELBELOVENDE DESIGNERS

Hun werkwijze is totaal verschillend: de een gebruikt zonnecellen voor een ontwerp, de ander paardenbloemen. Wat deze tien designers gemeen hebben, is dat zij vorm geven aan de toekomst.

PETER VAN KESTER

Formworks vazen, 2017
Klei en hars
© Raw Color

STUDIO MIEKE MEIJER (1982)

Vliegtuigen, spoorbruggen of mijnbouwcomplexen: Studio Mieke Meijer laat zich graag inspireren door 19^e-eeuwse industriële architectuur. Utilitaire, maar sierlijke constructies met een markante rol voor staal en beton. In de *Formworks* vazen refereert de studio aan de techniek van het betongieteren. Vroeger gebeurde dat met bekistingshout, dat altijd een fraaie houtafdruk achterliet. De vazen worden gegoten met gipsplaat, dat de huid een gelaagde structuur geeft. De vormen zijn afgeleid van bestaande of verdwenen industriële koeltorens en graansilo's. De eerste vliegtuigen hadden vleugels van hout en textiel. Zij vormden de inspiratiebron voor *Airframe 01*, dat een structuur heeft van eiken gefineerd triplex, bespannen met polyester. Daardoor weegt het slechts 18,5 kilo. Het polyester zorgt voor een interessante lichtinval. De in Eindhoven gevestigde studio, bestaande uit Mieke Meijer en Roy Letterlé, ontwerpt ook interieurs.

MIEKEMEIJER.COM

Airframe 01, bergmeubel, 2015
Eiken gefineerd triplex, eikenhout,
polyester en staalkabel
115 x 184 x 54 cm
© Raw Color

Fragile Future in Cidade Matarazzo,
Brazilië, 2014
Koper, ledlampen en uitgebloeide
paardenbloemen

STUDIO DRIFT (1980/1978)

Een uitgebloeide paardenbloem als lichtsculptuur? Lonneke Gordijn en Ralph Nauta van Studio Drift realiseerden het in hun *Dandelight*, een synthese tussen natuur en techniek. Geduldig plakken zij de zaden van paardenbloemen stuk voor stuk op een ledlampje tot een poëtisch-futurologisch lampje. Daaruit groeiden bijna organisch de lichtsculpturen zoals *Fragile Future*. Zwevend als de luchtschepen in de Star Wars-films die hen inspireerden. Behalve dat Studio Drift de nieuwste technologie en ambachtelijke procedés integreert ('techno-craft'), is zij gefascineerd door beweging.

Hun *Franchise Freedom* bestaat uit 300 verlichte Intel drones die in 2017 boven de kust van Miami zweefden, en in 2018 boven het IJ in Amsterdam en op het Burning Man-festival in Nevada. De drones reageren op elkaar volgens een door de studio ontworpen algoritme. *Franchise Freedom* lijkt een choreografie, maar belichaamt een autonome, natuurlijke beweging, geïnspireerd op vogelzwermen.

STUDIODRIFT.COM

Franchise Freedom, vliegende sculptuur, tijdens
Art Basel, Miami, 2017
300 verlichte drones, in partnership met BMW
© James Harris

OLIVIER VAN HERPT (1989)

Het experimentele keramiek van Olivier van Herpt is op de traditionele draaischijf onmogelijk te maken. Zijn objecten verschijnen altijd eerst in zijn fantasie. Hij maakt schetsen, bewerkt die op zijn computer om ze daarna in zelfgebouwde machines te printen en vervolgens te bakken. Tijdens het soms urenlange printproces stuurt Van Herpt vorm, kleur en textuur voortdurend bij. Zijn 'industriële' objecten zijn daarom feitelijk handwerk. De buitenzijde is doorgaans onglazuurd. Van Herpt's sensuele objecten zijn gezocht onder verzamelaars wereldwijd en opgenomen in de collecties van onder meer het Centre Pompidou Parijs en het Stedelijk Museum Amsterdam. Hij werkt vaak gelijktijdig aan thematische series die zich naast elkaar ontwikkelen. Zijn recente werk *Blue and White* gaat een fascinerende dialoog aan met Delfts blauw.

OLIVIERVANHERPT.COM

Sediment vazen, 2016
3D geprint aardewerk
60 x 25 x 25 cm
© Galerie VIVID

Blue and White, 2018
3D geprint porselein
70 x 40 x 35 cm
© Olivier van Herpt

Cyanometer, verlichting, 2017
 Kristalglas, zonnecel, metaal
 ø zonnecel: 30 cm
 ø lichtkroon: 120 cm
 © Mark Cocksedge

Current Table 2.0, tafel, 2016
 Glas, aluminium en zonnecellen (DSSC)
 © Mitch Payne

MARJAN VAN AUBEL (1985)

Marjan van Aubel noemt zich *solar designer*. In nauwe samenwerking met wetenschappers onderzoekt zij hoe je energie efficiënt kunt gebruiken. Zo bevat het blad van haar *Current Table* zonnecellen in speciaal gekozen kleuren.

Deze genereren voldoende energie om smart phones e.d. op te laden. Het procedé is geïnspireerd op de fotosynthese van planten en de tafel werkt ook bij diffuus licht. Met deze tafel werd zij de grote winnaar van de Radicale Vernieuwers 2015. Bijzonder is dat Van Aubel net zo veel aandacht besteedt aan de esthetiek als de techniek. De *Cyanometer* lamp, vernoemd naar een 18e-eeuws instrument om de kleur van de hemel te meten, imiteert het daglicht. Over de zonnecel liggen speciaal geslepen kristallen die 10 procent extra energie opleveren.

De hangende lichtkronen bevatten geslepen opalen die zorgen voor een daglichteffect.

MARJANVANAUBEL.COM

WONMIN PARK (1982)

Deze van oorsprong Koreaanse ontwerper kwam naar Nederland om te studeren aan de Design Academy in Eindhoven. Hij opende in 2012 zijn eigen studio en specialiseert zich in minimalistische kunststof meubels. Het zijn zowel sculpturen als gebruiksvoorwerpen, net als de meubels van Gerrit Rietveld en Donald Judd die hem inspireerden. Park mengt pigmenten van primaire kleuren. Zodra de kleuren hem bevallen, vermengt hij deze met polyesterhars. Vervolgens giet hij platen waarmee hij stoelen en tafels bouwt. Hij streeft naar lichte, zuivere vormen en buit de transparantie van de kunststof optimaal uit: de verbindingen blijven vaak zichtbaar, dubbelzinnig en aantrekkelijk tegelijk. De pasteltinten die door de hars schemeren, verzachten de strenge vormen. Wonmin Park exposeerde inmiddels op beurzen en tentoonstellingen in Korea, Frankrijk, Italië en de VS.

WONMINPARK.COM

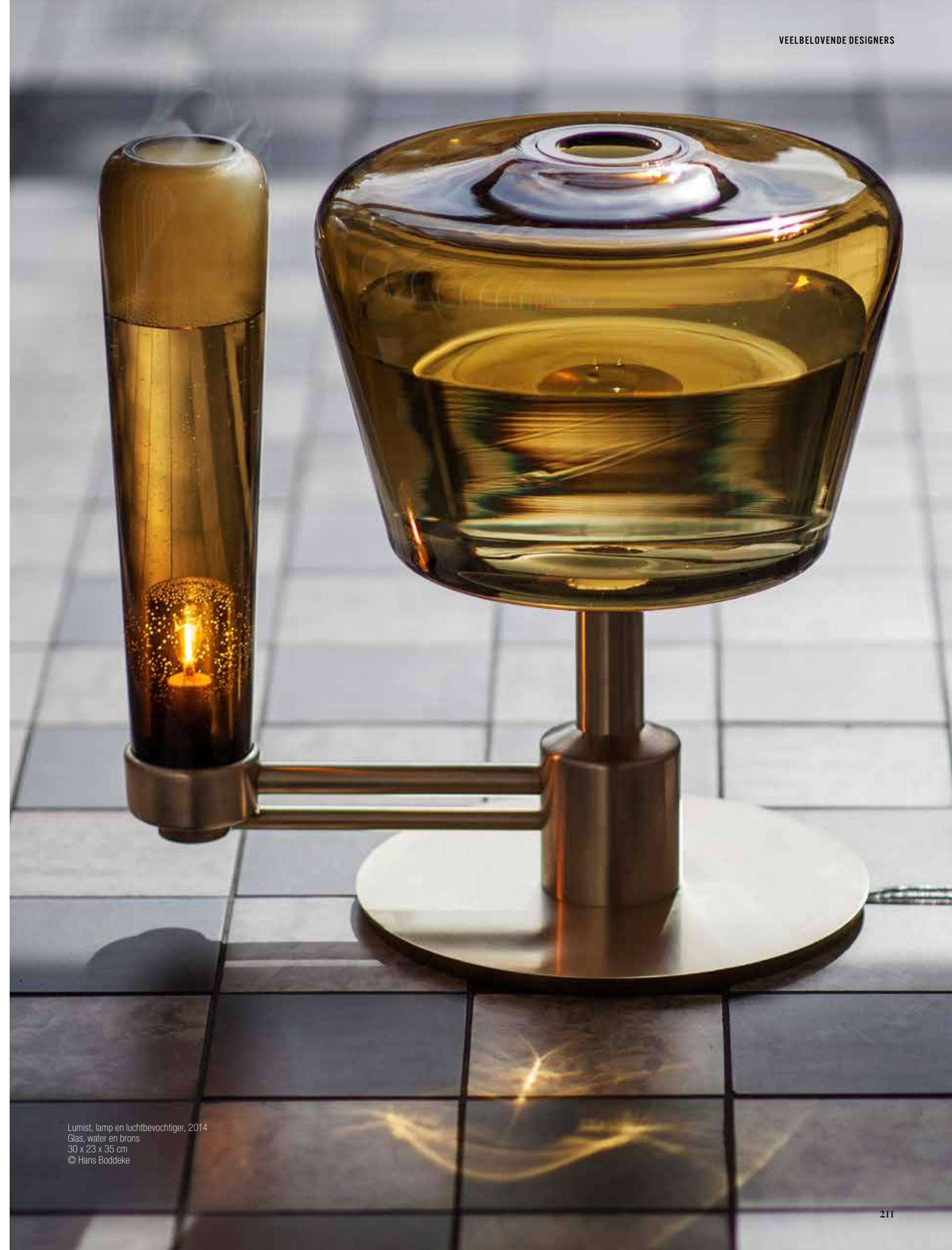
TERESA VAN DONGEN (1988)

Tijdens haar studie Biologie ontdekte Teresa van Dongen dat interessante onderzoeksresultaten niet altijd het laboratorium uit kwamen. Na ruim een jaar besloot zij te switchen naar de Design Academy Eindhoven. Zij probeert de schoonheid van natuur en wetenschap te vangen in design. Zo is haar 'levende lamp' *Spark of Life* gevuld met water en elektrochemisch actieve bacteriën. Deze zenden continu elektronen uit, terwijl zij het water reinigen. Je moet de lamp wel verzorgen: wekelijks een theelepeltje azijn en regelmatig vers water. De *Lumist* is zowel een lamp als luchtbevochtiger. Hier gebruikt Van Dongen de vrijkomende energie van een halogeenlamp. Deze houdt een halve liter water tegen het kookpunt, waardoor het geleidelijk verdampt. Zij hanteert een kloelke, vintage-achtige vormtaal die haar werk een herkenbare stijl geeft. Haar lampen ontvingen al meerdere onderscheidingen.

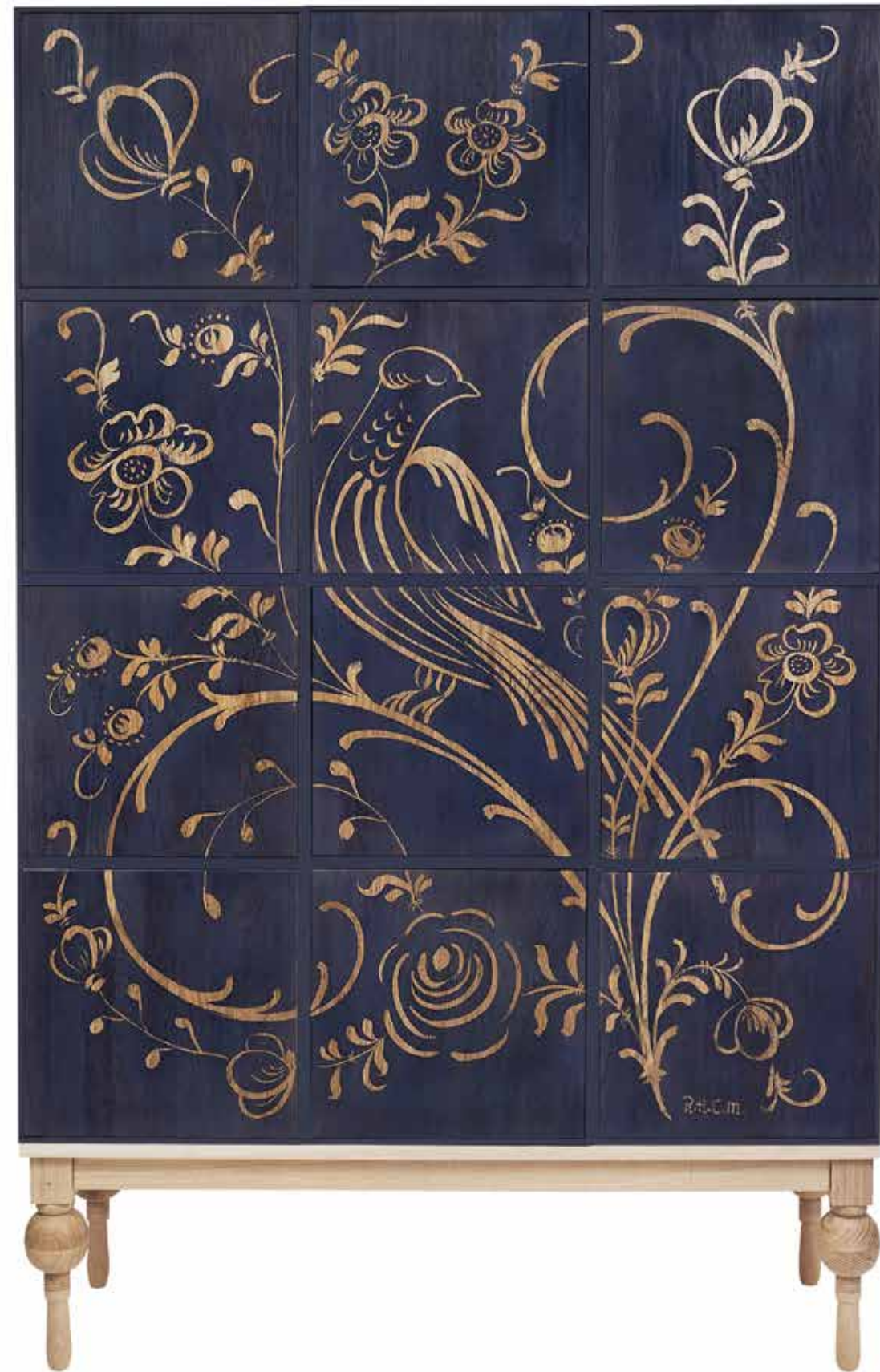
TERESAVANDONGEN.COM

Spark of Life, levend licht, 2016
Glas, brons en water met bacteriën
ø 23 x 30 cm

Lumist, lamp en luchtbevochtiger, 2014
Glas, water en brons
30 x 23 x 35 cm
© Hans Boddeke

Oak Inside, kast, 2011
Eikenhout, (8 ex. + 2 AP)
120 x 192 x 40 cm

CHRISTIEN MEINDERTSMA (1980)

Christien Meindertsma geldt als de wetenschapper binnen het Nederlandse design. Haar grondige ontwerpmethoden leiden vaak tot boekpublicaties zoals *PIG*, waarin zij een varken van a tot z ontleedt. Steeds verdiept Meindertsma zich in de herkomst en (duurzame) verwerking van grondstoffen, elementen die nogal ondergesneeuwd raakten door industrialisatie en globalisering. Zo onderzocht zij jarenlang vlas, ooit een van Nederlands meest geteelde gewassen. Met als resultaat o.a. de *Flax Chair*, gemaakt van een nieuwe composiet van vlas en bioplastic. Hij wordt gefreesd uit een plaat van 100 bij 60 centimeter zodat er nauwelijks afval ontstaat. In samenwerking met het bedrijf Roosje Hindeloopen ontwierp Meindertsma een serie gelimiteerde meubels, waarin zij 17^e-eeuwse, Hindelooper motieven toepaste, geblauwd met behulp van ijzer. Deze *Oak Inside* collectie steekt ergoed in een nieuw jasje.

CHRISTIENMEINDERTSMA.COM

Flax Chair, stoel, 2016
Vlas en PLA (bioplastic)
54 x 53 x 88 cm
© Mathijs Labadie

Tongue, beker/vaas/schenker, 2017
 100% zilver (uitvoering:
 Jan Mattheius), (2 ex.)
 14 x 12 x 15 cm
 © Erik & Petra Hesmerg

ALDO BAKKER (1971)

Wat is het?, denk je soms bij ontwerpen van Aldo Bakker. De *Tongue* houdt het midden tussen een beker, een vaas en een schenker. Autodidact Bakker volgt altijd zijn intuïtie en 'ontsluiert' zijn vormen langzaam. Gebruikseisen spelen daarbij een rol, maar de bijna rituele ontwerpen leveren soms ook nieuwe functies op. Bakker werkt graag in porselein, zilver, hout of natuursteen en zoekt steeds de grenzen. Zo was de *Tongue* nauwelijks te maken omdat de 'golf' in zilver onmogelijk was. Na vele pogingen lukte het toch. De *Green Table* is gelakt volgens de Japanse urushi-techniek. Dertig lagen lak en bijna evenveel polijstbeurten leverden een diep glanzende huid op. Bakker maakt unica en gelimiteerde oplagen voor onder meer Sèvres, Jensen, Swarovski en Karakter. Zijn werk is inmiddels opgenomen in gerenommeerde musea en privécollecties.

ALDOBAKKER.COM

Green Table/Console, consoletafel, 2015
 Hout, urushi lak, (8 ex. + 4 AP)
 190 x 43 x 76 cm
 © Erik & Petra Hesmerg

State of Transience, foto, 2012
Fotoprint op dibond en plexiglas (8 ex.)
90 x 120 cm
© Ronald Smits

Dashilar Flagship Store, foto, 2013
Fotoprint in lijst (25 ex.)
80 x 110 cm
© Ronald Smits

SANDER WASSINK (1984)

Sander Wassink stelt ideeën over esthetiek en status ter discussie. De wereld verkeert in crisis, maar fixeert zich obsessief op steeds nieuwe producten. Mede onder invloed van het nog altijd dominante Modernisme uit de vorige eeuw. Wassink benadrukt liever de schoonheid van het afgedankte. In *State of Transience* koos hij de een geliefd thema van het Modernisme: de stoel. Met afval bouwde hij een poëtische stoel die hij fotografeerde. Daarna vermaakte hij het meubel en legde de nieuwe versie weer vast. Enzovoort. Zijn recente werk heeft vaak het karakter van een manifestatie. Ogenschijnlijk chaotische ondernemingen, uitgevoerd met lokale gemeenschappen. Zoals zijn pop-up *Dashilar Flagship Store* tijdens de Beijing Design Week 2013. Hier produceerde Wassink schoenen met de plaatselijke schoenlappers én consumenten. Met namaak schoeisel als grondstof ontstonden er 'brutalistische' alternatieven voor de commerciële industriële schoenen.

SANDERWASSINK.NL/SITE

The Abyss, wandtapijt, 2016 (collectie Woolgathering)
Mohair wol, acryl en kunststof (8 ex.)
100 x 170 cm
© Jussi Puikkonen

KUSTAA SAKSI (1975)

Aanvankelijk lijken de wandtapijten van Kustaa Saksi overbevolkt en chaotisch. Maar zodra je focust, opent zich een evenwichtige wereld, op de grens tussen waken en dromen. Saksi laat zich inspireren door de natuur. Hij citeert botanische tuinen, zaden, insecten en vogels. Figuratief én abstract, bijna psychedelisch. Mohair, alpaca, wol, linnen, katoen en kunstgarens verwerkt hij tot rijk gelaagde voorstellingen. De wandtapijten zijn gelimiteerd in aantal om de kwaliteit te waarborgen. Ook zijn collectie Woolgathering heeft de werking van het onderbewustzijn als thema. De uit Finland afkomstige Saksi begon als illustrator en vestigde zich in Nederland. Hij werkt graag op de computergestuurde Jacquard weefmachine in het Tilburgs TextielMuseum. Zijn indrukwekkend rijke oeuvre bevat inmiddels wandtapijten, kleding- en meubelstoffen, kunstinstallaties en accessoires. Voor onder meer Marimekko, Nike, Ferragamo en Lacoste.

KUSTAASAKSI.COM

Herbarium of Dreams, wandtapijt, 2013
(collectie Hyatopompe)
Mohair wol, polyamide, acryl en lurex (6 ex.)
170 x 243 cm
© Jussi Tainen